

трая до Константинъ-Погонатово врѣмя. Слѣдъ подтвержденіе - то на тоя миръ измежду Българе и Гръцы, Императоръ-тъ отъ радость проводилъ скжны дарове на Българскыя Господаръ и далъ му титлаж *Иашрицій*.

II.

Раздѣленіе на Българы-ты.

Кубратъ, послѣ откакъ съедини повече-то Българе подъ едно правленіе и направи Българинъ самостоятелно Господарство, умрѣ въ 660 г. На смъртныя си часъ той съвѣтувалъ свои-ты пять сынове-наслѣдницы да живѣють всякога задружно въ братскж любовь и никога да ся нераздѣлятъ съ намѣреніе да ся задржи основано-то отъ него Българско Господарство. Нъ сынове-ты му неупазили за много врѣмя бащины-ты си съвѣты; ти на-скоро ся раздѣлили: всякой отъ тѣхъ зель по еднаж чясть отъ народа и отишьль по другы страны. Най-голѣмый братъ, *Башбай* останжль съ по-многого Българы на бащино-то си мѣсто; второй — *Котразъ* прѣминжль съ дружинж-тж си рѣкж Донъ и заселилъ ся по дѣsenый му брѣгъ, срѣщж земж-тж на брата си Батбая; третій — *Асиарухъ* зель съ себе си по-голѣмъ дѣль Българы, прѣминжль рѣкы Днѣпръ и Днѣстръ, покорилъ, Анты-ты (Славенско племя) и заселилъ ся въ странж-тж отъ сегашныхъ Молдовж между Дунавскы-ты устіе, рѣкж Днѣпръ и Трансилванскы-ты горы (667.); Четвъртый, комуто имя-то